

สรุปและขอเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์ เรื่องนี้ มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาชีวิตและผลงานประพันธ์ของมาลัย ชูพินิจ นักประพันธ์และนักหนังสือพิมพ์ ผู้มีชื่อเสียงคนหนึ่งของไทย ระหว่าง พ.ศ. ๒๔๖๕ - ๒๕๑๖ โดยการค้นคว้าจากเอกสารต่างๆ การสัมภาษณ์และการสร้างตารางวิเคราะห์

ผลการศึกษาและวิเคราะห์ สรุปได้ว่า มาลัย ชูพินิจ เป็นนักหนังสือพิมพ์ และนักประพันธ์รุ่นแรกของไทย ผู้มีผลงานริเริ่มและสร้างสรรค์วงการหนังสือของไทยเป็นอย่างมากในฐานะนักหนังสือพิมพ์ เขาเป็นผู้หนึ่ง ซึ่งพยายามปรับปรุงแบบแผนการเขียนข่าวหนังสือพิมพ์รุ่นใหม่ให้ทันสมัยและปราศจากกลิ่นเหม็นของการเขียนข่าวในยุคก่อน พ.ศ. ๒๔๗๖ ขึ้นไป เขาเป็นผู้หนึ่ง ซึ่งนำวิธีเขียนเบื้องหลังข่าวโดยวิธีสัมภาษณ์พิเศษเข้ามาแพร่หลายในวงการหนังสือพิมพ์ไทย เป็นแนวทางให้นักหนังสือพิมพ์รุ่นหลังดำเนินรอยตาม เป็นผู้ริเริ่มเขียนรายงานข่าวกีฬา ทำนองเดียวกับการเขียนเบื้องหลังข่าว พยายามปรับปรุงหนังสือพิมพ์ให้เป็นที่ลือเลื่องที่ให้อาหาร วิชาการและความบันเทิง เรียงร้อยแกมดูงานโดยจัดให้มีกอลัมน์ต่างๆ ซึ่งเหมาะแก่ทุกคนในครอบครัวและทุกเพศวัย นอกจากนี้ ยังพยายามส่งเสริมอาชีพนักหนังสือพิมพ์ใหม่ความเป็นปึกแผ่นและก้าวหน้า โดยรวมก่อตั้ง สมาคมนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๘ และร่วมจัดการสัมมนาทางวิชาการหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยเป็นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๗ นอกเหนือจากการถ่ายทอดความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ ในวิชาหนังสือพิมพ์ให้แก่ผู้ร่วมวิชาชีพรุ่นหลังแล้ว เขายังเป็นอาจารย์พิเศษสอนวิชาการหนังสือพิมพ์แก่นักศึกษา คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อีกด้วย

ในฐานะนักประพันธ์ มาลัย ชูพินิจ เป็นผู้ริเริ่มเขียนนวนิยายอิงวรรณคดีไทย ริเริ่มเขียนเรื่องสั้น - สั้น และเป็นนักประพันธ์ผู้เดียวที่พยายามผลิตผลงานประเภทเรื่องสั้นเป็นเวลาดึกคอกันประมาณ ๓๐ ปี โดยไม่หยุดยั้ง เขาเป็นผู้หนึ่งซึ่งริเริ่มก่อตั้งชมรมนักประพันธ์ของไทย เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๓ และพยายามที่จะสนับสนุนให้นักเขียนรุ่นหลังได้มีโอกาสเสนอผลงานในหน้าหนังสือพิมพ์ ซึ่งเสริมให้เกิดความสนใจในศิลปการประพันธ์โดยการเขียน

บทความและการจัดประกวดเรื่องสั้น ผลงานของเขามีหลายประเภท ได้แก่ นวนิยาย เรื่องสั้น บทละคร บทความ บทนำ ปกิยะคดี และสารคดี ล้วนเป็นที่นิยมของผู้อ่านทุกระดับ ทุกภาคสมัย นวนิยายและเรื่องสั้นของเขาส่วนมาก มีลักษณะเป็นไทยแท้ จำลองภาพชีวิตของคนไทยในสมัยและสังคมต่างๆกัน แสดงให้เห็นขนบธรรมเนียมประเพณี ทัศนคติและค่านิยมของสังคมไทย ในสมัยที่เขาผลิตงานนั้นๆขึ้นมา เขียนด้วยภาษาสำนวนที่ไพเราะ สดุดสลวย แทรกทัศนะหรือปรัชญา ในแง่มุมต่างๆไว้อย่างตลอด เป็นที่ประทับใจของผู้อ่านเป็นส่วนมาก

นวนิยายประเภทสมจริงของเขา เป็นผลงานชิ้นหนึ่งซึ่งทำให้เขาอยู่ในฐานะนักประพันธ์ชั้นครูของไทยและเป็นแรงคาใจของนักประพันธ์รุ่นต่อมา จากการวิเคราะห์โดยวิธีจัดทำตารางวิเคราะห์ในคานาโครงเรื่องและเนื้อเรื่อง ปรากฏว่า มีความสมจริง และมีคุณภาพดี สะท้อนให้เห็นลักษณะและปัญหาของสังคมในขณะนั้นเป็นอย่างดี ทางด้านตัวละคร มีลักษณะเป็นคนในชีวิตจริง เป็นตัวละครประเภทที่เปลี่ยนแปลงอุปนิสัยและบุคลิกลักษณะไปตามเหตุการณ์ในเรื่อง ทั้งเป็นตัวแทนของคนในยุคสมัยที่เนื้อเรื่องเกิดขึ้นเป็นอย่างดี ทางด้านฉาก เป็นส่วนที่ส่งเสริมให้การดำเนินเรื่องสมจริงยิ่งขึ้น ผู้อ่านสามารถวาดภาพ - ตามคำบรรยายของผู้ประพันธ์ได้เป็นอย่างดี ทางด้านบทสนทนา มีลักษณะเป็นบทสนทนาในชีวิตจริง เหมาะสมกับตัวละครแต่ละตัว และแสดงทัศนคติหรือปรัชญาของตัวละคร หรือผู้ประพันธ์ได้ดี ทางด้านทัศนะหรือปรัชญาของผู้แต่ง มีการแสดงทัศนะและปรัชญาชีวิตในแง่มุมต่างๆอย่างกว้างขวาง ผู้อ่านสามารถจับเป็นแนวปฏิบัติได้ ทางด้านประโยชน์ที่ผู้อ่านได้รับ นอกจากประสพการเพลิดเพลินแล้ว ยังทำให้ผู้อ่านรู้จักพิจารณาแก่ปัญหาชีวิตของตนเองได้ มีความเข้าใจในลักษณะสังคมไทย ประเพณีและวัฒนธรรมไทย ขยายยุคได้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งได้รับความจรใจและพอใจในสรวรรณกรรมเป็นอย่างดี ทางด้านความนิยมของผู้อ่าน นวนิยายที่พิมพ์ในวารสารและหนังสือพิมพ์ส่วนใหม่ได้รับการพิมพ์เป็นเล่ม ประมาณร้อยละ ๒๕ ได้รับการจัดพิมพ์ ๖ ครั้ง ขึ้นไป คุณภาพของรูปเล่ม

และการพิมพ์อยู่ในเกณฑ์

นอกจากผลงานประพันธ์และหนังสือพิมพ์ ซึ่งนอกจากจะเป็นผลงานริเริ่มและสร้างสรรค์ แก่ทั้งสองวงการแล้ว มาลัย ฐิทธิง ยังได้มาเพื่อประโยชน์ต่อสังคมโดยความสำนึกในหน้าที่ของ นักหนังสือพิมพ์และมนุษยชนที่ประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์เป็นอย่างดี ผลงานทุกประเภทของเธอ ได้รับความยอมรับนับถือจากทุกวงการ จนได้รับการแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกสภาข้าราชการธรรมนุญ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๒ และได้รับพระราชทานปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕

ในบ้านส่วนตัว มาลัย ฐิทธิง มีชีวิตส่วนตัวที่สงบและมีความเป็นอยู่แบบครอบครัวไทย ธรรมดาโดยทั่วไป เธอมีบุตรชายหญิง รวม ๕ คน ล้วนได้รับการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งสิ้น และมีความก้าวหน้าในอาชีพของแต่ละคนเป็นอย่างดี โดยลักษณะนิสัยและการดำเนินชีวิตของมาลัย ฐิทธิง เองนั้น นับว่าเธอเป็นบุคคลที่หาได้ยากในสังคมปัจจุบัน เป็นผู้มีจิตใจบริสุทธิ์ถูกต้อง รักเพื่อนมนุษย์และพยายามบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อประโยชน์สุขแก่เพื่อนมนุษย์อยู่เสมอ ทั้งในและปรจัญชาติ เข้ามักแสดงออกในงานเขียนของเธอคือ "ชีวิตคือการต่อสู้" "ชีวิตมีคุณค่าคือชีวิตที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม" และความรักที่มากกว่าความเกลียด" นั้น ล้วนเป็นหลักที่เธอใช้ในการครองชีวิตของเธอเองทั้งสิ้น

เมื่อพิจารณาถึงผลงานและชีวิตส่วนตัวของมาลัย ฐิทธิงแล้ว อาจกล่าวได้ว่า เธอเป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะการยกย่องว่า เป็นผู้เชิดชูฐานะของนักหนังสือพิมพ์และนักประพันธ์ของไทย ให้มีเกียรติอยู่ในวงสังคมสมัยที่เป็นฐานันดรที่สี่โดยแท้ความภาคภูมิใจ อย่างแท้จริง

ขอเสนอแนะ

จากการศึกษาประวัติและผลงานของมาลัย ฐิทธิง ผู้วิจัยได้พบว่า ผลงานประพันธ์ของนักเขียนแต่ละคน ใ้สาระทงภาพเหตุการณ์ และลักษณะสังคมไทย ในยุคสมัยที่เธอผลิตงานเขียนของเธอขึ้นมาไม่มากนัก การศึกษานวนิยายและเรื่องสั้น จึงสมควรได้รับการสนับสนุนให้มีความสนใจกันอย่างแพร่หลายและจริงจังยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์ในการศึกษารวบรวม , ประวัติศาสตร์ และสังคมจิตวิทยาในระยะเดียวกัน แต่การศึกษานวนิยายและเรื่องสั้นดังกล่าว จะไม่สามารถดำเนินการไปได้

หากปราศจากระบบการจัดเก็บผลงานของนักเขียนอย่างมีประสิทธิภาพและควบคุมการเปลี่ยนแปลงนิยามใหม่ ๆ นวนิยายและเรื่องสั้น มีโรหังสือประโดมโลกย์ ที่มุ่งให้ความบันเทิงเรีงรมย์ เพียงอย่างเดียว จากปัญหาและประศพการศตไคระทวาทรวรรวมวอมูล เหว่งานวิจัยอันผู้วิจัยขอเสนอแนะว่า

๑. ทอสมุคแห่งชาติ ควรจะเป็นศูนย์รวมสิ่งพิมพ์ทุกชนิดที่จัดพิมพ์ขึ้นในประเทศไทย แผนกจัดทาคควรมีกำดังคนและงบประมาณเพียงพอที่จะแสวงหาสิ่งพิมพ์ ซึ่งเจ้าของสำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์มิไคมีความรับผิดชอบพอที่จะมอบให้แก่ทอสมุคแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช ๒๕๕๕ เพื่อที่จะสามารถจัดเก็บสิ่งพิมพ์ต่างๆไคอย่างสมบูรณ์

๒. การเขียนวารสารและหนังสือพิมพ์ ควรจะรักษารูปเดิมให้สมบูรณ์ ไม่ควรฉีกปกหรือหน้าโฆษณาไคจากปกจากเดิม เลขหน้าที่ถูกฉีกหายไปจากเดิมหรือ ปกซึ่งระบุวันเดือนปีของวารสารนั้นมิไคพิมพ์วันเดือนปี ของวารสารที่ถูกฉีกทิ้งไป (กรณีทวารสารนั้นมิไคพิมพ์วันเดือนปีไว้ในเล่มควบ) ยอมทำไคของมุลที่ควรไค ต้องถูกฉีกทิ้งไป เพราะไม่มีหลักฐานอ้างอิง

๓. การอบรมวิชาบรรณารักษศาสตร์ แก่เจ้าหน้าที่ทอสมุคประเภทและระดับไคกัความ ควรจะไคเน้นถึงจิตสำนึกในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทอสมุค ซึ่งมีทงานวิจัยเป็นองอย่างยั้ง เพื่อจะไคตระหนักถึงความสำคัญองคนในฐานะผู้เก็บรักษาและบริการ เอกสารซึ่งมีความหาหาองการศึกษาคการไม่รู้คุณค่าเอกสารซึ่งคนมีหน้าที่รับผิดชอบอยูกไค การไม่รู้จักเอกสารซึ่งคนมีหน้าที่เก็บรักษาอยูกไค การไม่รู้จักคุณประโยชน์ของงานวิจัยกไค ล้วนเป็นทางสะกัคกันความสำเร็จองนักวิจัยและความก้าวหน้าทางวิชาการทงสิ้น

๔. สมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย ควรจะขอความร่วมมือให้นักเขียนปัจจุบันที่เป็นสมาชิของสมาคมหรือไมกัตาม ไคเรียบเรียงวตชีวประวัติองคนเก็บรวบรวมไวทสมาคมฯ เพื่อการศึกษาชีวประวัติที่ถูกตองทวไป ทงนี้เนื่องจากปรากฏว่า การศึกษาชีวประวัติและผลงานองนักเขียนที่ถึงแก่กรรมแล้ว เป็นไปโดยยากลำบาก ข้อมูลที่ไคจากบุคคลอื่นมักจะลับสนเนื่องจากความทรงจำที่ลางเดวอนหรือความไม่รู้จริง

๕. นักเขียนที่มีผลงานประเภทนวนิยายศัพิมพ์ทงในสิ่งพิมพ์ประเภทไคกัความก่อนจะเริ่มต้นบทแรก

ควรจะมี "คำนำ" ซึ่งระบุจุดมุ่งหมายของผู้เขียนเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน หรือแม่เพียงระบุวัน เดือน ปี ที่เริ่ม ผังงานเขียนนั้นๆ ก็จะมีคุณค่าต่อการศึกษาวรรณกรรมเป็นอย่างยิ่ง

๖. สำนักพิมพ์ ที่นำผลงานของนักเขียนผู้ถึงแก่กรรมไปแล้วมาตีพิมพ์ใหม่ ควรจะมี "คำนำ" ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับนักเขียนและงานของเขาบ้างพอสมควร เพื่อว่าผู้อ่านซึ่งมิได้เกิดร่วมสมัยกับนักเขียนนั้นจะได้มีความรู้ขั้นพื้นฐานหรือที่จะแสวงหากความรู้เพิ่มเติมต่อไปได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย